

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 7/2009 vp

Hallituksen esitys laiksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 17 päivänä maaliskuuta 2009 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmis-
televasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen
laiksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta
(HE 22/2009 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti sivistysvalio-
kunta on antanut asiasta lausunnon
(SiVL 2/2009 vp), joka on otettu tämän mietin-
nön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Jaakko Hannula ja hallitus-
sihteeri Tiina Muinonen, sosiaali- ja terveys-
ministeriö
- pääsuunnittelija Leila Terkomaa, Kansanelä-
kelaitos
- yhteysjohtaja Juha Viertola, Suomen Liikun-
ta ja Urheilu ry
- toimitusjohtaja Jukka-Pekka Vuorinen, Jää-
kiekon SM-liiga Oy
- toiminnanjohtaja Jarmo Saarela, Suomen Jää-
kiekkoliijat ry
- toiminnanjohtaja Markus Juhola, Jalkapallon
Pelaajayhdistys ry
- kilpailupäällikkö Peter Lundström, Veikkaus-
liiga
- johtaja Lea Mäntyniemi, Finanssialan Kes-
kusliitto.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi laki
urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta. Vanha
laki kumottaisiin. Uudessa laissa ehdotetaan ur-
heilijan vakuuttamisvelvollisuutta koskevan ylä-
ikärajan nostamista nykyisestä 38 vuodesta 43
vuoteen. Urheilijan kuntouttamista uuteen am-
mattiin urheilu-uran päätyttyä tapaturmaan te-
hostettaisiin siten, että urheilija olisi velvollinen
osallistumaan kuntoutukseen ansionmenetys-
korvausta saadakseen. Korvausaika rajattaisiin
viiteen vuoteen tapauksissa, joissa urheilija voi-
daan kuntouttaa muuhun työhön. Niissä tapauk-

sisssa, joissa urheilijaa ei pystytä vammansa
vuoksi kuntouttamaan muuhun kohtuullisen toi-
meentulon antavaan työhön, urheilijalla olisi
oikeus pysyvään tapaturmaeläkkeeseen 65 vuo-
den ikään saakka.

Lisäksi ehdotetaan tapaturmaeläkkeen perus-
teena käytettävän vuosityöansion määräytymis-
perusteiden tarkistamista ja vuosityöansiota kos-
kevan yläansiorajan käyttöönottoa. Vuosityöan-
sion ylärajaksi ehdotetaan 80 000 euroa. Pysy-
vää eläkettä maksettaisiin aina 30 000 euron
vuosityöansion mukaan. Esityksessä ehdotetaan

myös, että vakuuttamisvelvollisuutta ja ansioylärajaa koskevat rajat ja etuudet sidottaisiin indeksiin. Lailla selvennettäisiin tapaturmana korvattavan tapaturman käsitettä ja niitä edellytyksiä, joiden perusteella urheilussa sattuneesta tapaturmasta maksetaan korvausta. Lisäksi esitys sisältää eräitä teknisiä muutoksia nykyiseen järjestelmään.

Esityksen tarkoituksena on tehostaa urheilijan kuntouttamista urheilu-uran päätyttyä tapa-

turmaan ja taata hänelle pysyvän työkyvyttömyyden tapauksessa kohtuullinen ansioturva. Esityksen tarkoituksena on myös säilyttää ammattiuurheilun mahdollisuudet kustantaa itse sen ominaispiirteet huomioon ottava ansioperusteinen sosiaaliturva.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2009.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Valiokunta pitää myönteisenä, että urheilusta toimeentulonsa saavien tapaturma- ja eläketurvaa pyritään kehittämään. Urheilun ammattimaistumisen ja toisaalta urheilu-urien pidentymisen myötä urheilusta pääasiallisen toimeentulonsa saavien määrä on lisääntynyt. Urheiluun liittyy korostunut tapaturmariski, mikä edellyttää, että lakisääteisesti huolehditaan vakuuttamisvelvollisuuden kattavuudesta ja turvan asianmukaisesta tasosta.

Ammattiuurheilijoiden tapaturma- ja eläketurvan kehittämiselle asettaa omat rajansa se, että suhteessa toimintaan liittyvään tapaturmariskiin urheilun rahoituspohja on kapea. Urheilun tulee lähtökohtaisesti itse kyetä kustantamaan oma ansioperusteinen sosiaaliturvansa. Yleisen työeläke- ja tapaturmavakuutuslainsäädännön ulottamisesta urheiluun aiheutuisi edelleen liian suuret kustannukset urheilun taloudelliseen kantokykyyn suhteutettuna. Sosiaali- ja terveysvaliokunta katsoo sivistysvaliokunnan tavoin, että urheilusta johtuvien erityispiirteiden vuoksi on tarkoituksenmukaista järjestää urheilijan sosiaaliturva edelleen nykyiseen tapaan muusta työeläke- ja tapaturmavakuutuslainsäädännöstä erillisellä vakuutuksella, jonka vähimmäistaso määritellään laissa. Yksittäisen urheilijan turva voi muodostua lakisääteisen ja sopimusperusteisen vapaaehtoisen vakuutusturvan yhdistelmänä,

jolloin lakisääteistä turvaa täydentää joko lajittai yksilökohtainen vakuutus.

Lakisääteisen urheilijoiden tapaturma- ja eläkevakuutuksen piirissä on tällä hetkellä runsaat tuhat urheilijaa, joista valtaosa jääkiekkoilijoita tai jalkapalloilijoita tai muiden joukkuelajien edustajia. Vakuutusta rahoittavia seuroja on yhteensä noin 70.

Nykyiseen järjestelmään nähden ehdotettuun lakiin sisältyy urheilijoiden tapaturmaturvaa selkeästi parantavia ehdotuksia. Kustannusten pysymiseksi kohtuullisina ehdotetaan tapaturmaturvaa sisältöön voimassa olevan lakiin nähden myös eräitä rajoituksia. Valiokunta toteaa, että vaikka on perusteltua kehittää urheilijoiden sosiaaliturvaa, niin myös kustannusten hallinta on vakuutusturvan tosiasiallisen toteutumisen kannalta keskeistä.

Vakuuttamisvelvollisuuden muutokset

Urheilijan kannalta selkeä parannus nykytilanteeseen on, että vakuuttamisvelvollisuuden syntymistä arvioitaessa otetaan jatkossa huomioon kaikki samaa pelikautta tai samaa vuotta koskevien sopimusten perusteella maksettavat palkat. Säännöksellä pyritään ehkäisemään vakuuttamisvelvollisuuden kiertämistä, jota on voinut tapahtua jakamalla pelikausi useisiin lyhyihin sopimuksiin. Nykyistä vakuuttamisvelvollisuutta koskevaa vähimmäistulorajaa ei ehdoteta muutettavaksi, sen sijaan tuloraja sidottaisiin indeksiin.

Vakuuttamisvelvollisuuden yläikärajaa ehdotetaan nostettavaksi nykyisestä 38 vuodesta 43 vuoteen. Muutos lakisääteisen turvan kestoon on perusteltu ottaen huomioon urheilu-urien pidentyminen.

Yksilöurheilijoiden osalta luovuttaisiin pakollisesta vakuuttamisvelvollisuudesta. Sosiaali- ja terveysvaliokunta pitää kannatettavana, että lakiehdotuksessa kuitenkin edelleen turvataan myös yksilöurheilijoille ansioperusteinen tapaturma- ja eläketurva ehdottamalla yksilöurheilijoille mahdollisuutta vapaaehtoisesti järjestää lakisääteinen vakuutus. Yksilöurheilijalla olisi oikeus lakisääteiseen vakuutukseen urheiliansioiden ylittäessä laissa säädetyn tulorajan.

Etuuksien muutokset

1. Tapaturmaeläke urheilutyökyvyttömyyden perusteella

Urheilijalla on oikeus tapaturmaeläkkeeseen, jos hän on tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi kykenemätön hankkimaan ansiotuloja urheilemalla. Urheilutyökyvyttömyydestä maksettava tapaturmaeläke ehdotetaan sidottavaksi nykyistä selvemmin siihen, että urheilija kouluttautuu uuteen ammattiin. Tapaturmaeläkettä sairaanhoidon ja ammatillisen kuntoutuksen ajalta sekä kuntoutuksen jälkeen maksettaisiin yhteensä viiden vuoden ajalta sairausvakuutuslain mukaisen sairauspäivärahan enimmäisajan täytyttyä. Tapaturmaeläkkeen maksaminen lyhenisi siten nykyisestä 10 vuodesta aikaan, jonka uuteen kohtuullisen toimeentulon tuovaan ammattiin kouluttautuminen yleensä vaatii.

Sivistysvaliokunta on lausunnossaan pitänyt tärkeänä urheilijoiden urasuunnittelun ja koulutautumisen tukemista sekä työllistymisen edistämistä urheilu-uran aikana ja sen jälkeen. Sivistysvaliokunta on pitänyt perusteltuna velvollisuutta osallistua kuntoutukseen ansioperusteisen korvauksen ehtona. Sosiaali- ja terveysvaliokunta yhtyy näihin näkemyksiin. Urheilujärjestöjen ja koulutusviranomaisten tulee yhdessä helpottaa koulutuksen ja urheilun yhdistämistä jo urheilu-uran aikana. Jos urheilu-uran jatkami-

nen urheilussa sattuneen tapaturmavamman tai siitä aiheutuvan sairauden seurauksena ei ole enää mahdollista, urheilijan ja yhteiskunnan kannalta tarkoituksenmukainen tavoite on tukea urheilijan mahdollisuuksia päästä muuhun kohtuullisen toimeentulon tarjoavaan ammattiin. Valiokunnan näkemyksen mukaan ehdotettu muutos myös urheilijoiden etujen mukaisesti tehostaa siirtymistä urheilu-uran jälkeen muuhun työhön, ja toisaalta muutos on omiaan alentamaan vakuuttamisvelvollisten urheiluseurojen kustannuksia.

2. Etuuden perusteena oleva vuosityöansio

Vuosityöansio, josta urheilutyökyvyttömyydestä maksettava tapaturmaeläke lasketaan, ehdotetaan määräytyväksi sen vuoden tai pelikauden, jona tapaturma sattui, ja sitä edeltävän vuoden tai pelikauden sopimuspalkkojen keskiarvon perusteella. Keskiarvoa laskettaessa ei otettaisi huomioon edeltävää vuotta tai pelikautta, jos palkan määrä tältä ajalta jää alle tässä laissa säädetyn vakuuttamisvelvollisuuden alarajan. Vuosityöansiossa huomioon otettavien palkkojen tulisi olla pääasiallisesti Suomessa harjoitusta urheilemisesta saatua palkkaa.

Sivistysvaliokunta on lausunnossaan katsonut, että ehdotettu vuosityöansion laskentakaava on erityisesti nuorten urheilijoiden kannalta ongelmallinen. Sosiaali- ja terveysvaliokunta toteaa, että yksittäistapauksissa tapaturman sattumisvuosi voi sekä voimassa olevan että ehdotetun säännöksen nojalla osua korvauksen määräytymisen kannalta urheilijalle joko epäedulliseen tai edulliseen aikaan. Yleensä nuorten urheilijoiden palkkakehitys uran alkuvaiheessa kuitenkin on useimmiten nouseva, kun taas uran loppuvaiheessa palkkakehitys saattaa laskea. Tällöinkin on kuitenkin kyse vielä suhteellisen nuorista henkilöistä. Sosiaali- ja terveysvaliokunta ehdottaa kuitenkin, ettei vuosityöansiona pidettäisi kahden vuoden tai pelikauden palkkojen keskiarvoa vaan vuosityöansioksi katsottaisiin tapaturmahetkellä voimassa olleessa sopimuksessa sovittu palkka vuodelta tai pelikaudelta sekä samalta vuodelta tai pelikaudelta aiemman sopimuksen perusteella maksettu palkka. Näin vuo-

sityöansion määrittely olisi lähempänä yleisen tapaturmavakuutuslain ansion määrittelyä.

Tapaturmavamman hoidosta aiheutuvan työkyvyttömyyden ja urheilu-uran päättymisestä johtuvan uuteen ammattiin kuntouttamisen ajalta maksettavan tapaturmaeläkkeen sekä perhe-eläkkeen kohdalla ehdotetaan otettavaksi käyttöön 80 000 euron yläansioraja. Esitystä perustellaan sillä, että eläkkeen sitominen usein suhteellisen lyhytaikaisen hyvin korkean ansion käyttämiseen korvauksen perusteena ei ole pakollisen sosiaaliturvan tavoitteiden ja urheilun taloudellisen kantokyvyn kannalta perusteltua.

Sosiaali- ja terveysvaliokunta toteaa, että ammattiurheilun palkanmuodostukseen liittyy monia erityispiirteitä, joiden vuoksi se poikkeaa palkansaajien yleisestä palkanmuodostuksesta. Järjestelmän kapean rahoituspohjan ja sen kestävyys turvaamisen kannalta voidaan pitää hyväksyttävänä, että urheilutyökyvyttömyydestä maksettavan tapaturmaeläkkeen osalta otetaan käyttöön enimmäisansioraja.

Urheilijoita ja urheiluseuroja edustavilla ta-
hoilla on ollut toisistaan poikkeavat näkemykset ansioylärajan suuruudesta. Esityksen mukaan yli 100 000 euron ansiotaso on ollut tapaturmaeläkettä saavista noin 22 prosentilla, kun keskiarvo on ollut 68 000 euroa. Lajien välillä on ansioissa merkittävät erot, ja suurimmat ansiot ovat olleet jääkiekkoilijoilla. Valiokunta pitää ehdotettua 80 000 euron ansiorajaa tarpeettoman alhaisena ja ehdottaa sen korottamista 100 000 euroon. Näin yläraja tulisi tosiasiallisesti koskemaan esitykseen nähden pienempää osaa urheilijoista.

Valiokunta kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, että urheilijalla on tuloverolain mukaan oikeus verovapaasti siirtää urheilurahastoon 50 prosenttia vuositulostaan, enimmillään 100 000 euroa vuodessa. Rahastointi parantaa menestyneiden, mutta verrattain lyhyen aikaa hyvin ansaitsevien urheilijoiden mahdollisuuksia varautua urheilu-uran jälkeiseen aikaan. Rahaston varoja voi tulouttaa minimissään viiden ja maksimissaan kymmenen vuoden aikana. Työkyvyttömyyden vuoksi rahastossa olevia

varoja voidaan tulouttaa myös viittä vuotta nopeammin.

3. Tapaturmaeläke pysyvän työkyvyttömyyden perusteella

Uudistus parantaa urheilijan turvaa niissä tapauksissa, joissa urheiluvamma johtaa paitsi urheiluammattin päättymiseen kuntoutusmahdollisuudetkin huomioon ottaen myös pysyvään työkyvyttömyyteen. Nykyisen kymmenen vuoden rajoittuvan korvauksen sijasta urheilijalle maksettaisiin pysyvän työkyvyttömyyden tapauksissa 65 vuoden ikään saakka eläkettä, joka vastaisi tasoltaan työssä käyvien henkilöiden yleistä ansiotasoa. Vastaavaa etuutta ei ole nykyisessä järjestelmässä.

Pysyvää tapaturmaeläkettä maksettaisiin, jos urheilija on tullut ennen 43 ikävuoden täyttämistä tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi pysyvästi kykenemättömäksi jatka-
maan laissa tarkoitettua urheilemistä ja hänen kykynsä ansiotulojen hankkimiseen jäljellä olevalla muulla työkyvyllä on pysyvästi heikentynyt kolmella viidesosalla 30 000 euron suuruisesta vuosityöansioista. Mainittu määrä vastaa työssä käyvien henkilöiden keskimääräistä ansiotasoa. Työkyvyn heikentymistä arvioitaessa huomioitaisiin urheilijan jäljellä oleva kyky hankkia itselleen ansiotuloja sellaisella saatavissa olevalla työllä, jota hänen kohtuudella voidaan edellyttää tekevän. Ehdotettu malli antaa urheilijoille aikaisempaa paremman turvan vakavissa tapaturmissa.

Lakiehdotuksessa mainitut etuuksia koskevat rahamäärät tarkistettaisiin työeläkeindeksillä, mikä turvaa etuuksien arvon säilymistä.

Vakuutusturvan toteutuminen

Urheilijan tapaturma- ja eläketurvan järjestäminen perustuu urheilutyönantajan vakuuttamisvelvollisuuteen. Yksilöurheilijan turvan järjestämisestä päättää urheilija itse. Tapaturma- ja eläketurva järjestetään vakuutusyhtiöstä otettavalla vakuutuksella.

Urheilijoiden tapaturma- ja eläketurvaa on käytännössä toimeenpantu koko järjestelmän

olemassaolon ajan lähinnä yhden, saman vakuutusyhtiöryhmän toimesta. Muita vakuutuksen tarjoajia ei ole käytännössä ollut. Tähän ovat vaikuttaneet todennäköisesti järjestelmän erityispiirteet sekä tapaturmaturvaan liittyvä riskin arvioinnin ongelmallisuus, vakuutuspuhjan vähäisyys sekä urheilun taloudelliseen kantokykyyhin liittyvät epävarmuustekijät. Tämä on merkinnyt käytännössä samalla hintakilpailun puuttumista.

Esityksen valiokuntakäsittelyssä on tullut esiin, että lakiehdotuksen 16 §:ssä olevalla viittaauksella tapaturmavakuutuslain 29 ja 31 §:ään on tarkoitettu säätää Suomessa tapaturmavakuutusta harjoittavalle vakuutusyhtiölle velvollisuus myöntää siltä mahdollisesti haettavia urheilijan tapaturmavakuutuksia. Vakuutuksen myöntämisvelvoite olisi muutos nykyisin voimassa olevaan sääntelyyn. Tästä huolimatta esityksen perusteluissa vakuutuksen myöntämispakkoa koskevaa säännöstä ei ole kuitenkaan lainkaan käsitelty. Sen tarvetta ei esityksessä myöskään ole perusteltu.

Valiokunta toteaa, ettei tapaturmavakuutusyhtiöiden kannalta periaatteellisesti merkittävää muutosta voida puutteellisen valmistelun vuoksi hyväksyä tämän lakiehdotuksen käsittelyn yhteydessä. Valiokunta ei tässä yhteydessä ota kantaa siihen, voitaisiinko lakiehdotukseen sisältyvän viittaussäännöksen nojalla vakuutusyhtiö velvoittaa myöntämään myös urheilijoiden vakuutusturvaa. Valiokunta ehdottaa viittaukset tapaturmavakuutuslain 29 ja 31 §:ään poistettaviksi.

Valiokunta toteaa kuitenkin, että lakiehdotuksen sisältämän pakollisen sosiaaliturvan toteutuminen on kaikissa tilanteissa varmistettava. Urheilijoiden tapaturma- ja eläketurva voi jäädä kokonaan toteutumatta, jos järjestelmän vapaaehtoisia toimenpanijoita ei markkinoilla ole. Sosiaali- ja terveysministeriön onkin syytä pikaisesti arvioida, tarvitaanko urheilijoiden turvan toteutumisen varmistamiseksi uutta vakuutusyhtiöitä koskevaa sääntelyä. Arvion perusteella tulee valmistella mahdolliset säädösmuutosehdotukset eduskunnalle annettaviksi.

Valiokunta toteaa, että nyt käsittelemättä jäävä vakuuttamispakkoa koskeva asia olisi huolellisemmin selvittää jo valmistelussa ja siten huolehtia lainvalmistelun avoimuudesta. Lisäksi ennen esityksen antamista eduskunnalle sosiaali- ja terveysministeriön olisi tullut paremmin yhteensovittaa lakiehdotukseen liittyneet valmisteluvaiheessa eri osapuolten välillä ilmenneet eriävät näkemykset.

Esityksessä todetaan, että sosiaali- ja terveysministeriön tarkoituksena on seurata uudistuksen toimeenpanoa ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin esiin tulleiden epäkohtien poistamiseksi. Valiokunta pitää uudistuksen seurantaa ja sen vaikutusten arviointia tarpeellisena.

Yksityiskohtaiset perustelut

11 §. Vuosityöansio. Pykälän 1 momentissa säädetään vuosityöansion määräytymisestä. Valiokunta ehdottaa vuosityöansion määrittelyä muutettavaksi niin, että vuosityöansio määräytyy sen palkan suuruiseksi, joka oli sovittu kyseiselle pelikaudelle siinä lain 1 §:ssä tarkoitettussa sopimuksessa, jota sovellettiin tapaturman sattuesssa. Vuosityöansioon lasketaan mukaan tapaturmahetken sopimuksen mukaisen palkan lisäksi se urheilijan tässä laissa tarkoitettusta urheilemisesta saama palkka, jonka hän oli saanut samalta vuodelta tai pelikaudelta ennen tapaturmaa tapaturmahetken sopimusta aiemman sopimuksen perusteella. Näin ollen vuosityöansioon otetaan mukaan tapaturman sattuesssa voimassa olleen sopimuksen mukaisen palkan lisäksi urheilijan saman pelikauden aiemmat urheilija-ansiot. Tällä pyritään ehkäisemään vuosityöansion sattumanvaraista määräytymistä silloin, kun urheilijalla on ennen tapaturmaa ollut saman pelikauden aikana useita peräkkäisiä sopimuksia.

Pykälän 1 momentissa on säännös huomioon otettavan vuosiansion enimmäismäärästä. Valiokunta ehdottaa, että enimmäismääräksi säädetään 100 000 euroa.

14 §. Vanhuudenturva. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi niin, että momentissa säädetään siitä, mikä vakuutusyhtiö voi myön-

tää vakuutuksen tämän lain mukaista vanhuuseläketurvaa varten. Sen voisi myöntää vakuutusyhtiö, jolla on vakuutusyhtiölain (521/2008) ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) mukaan oikeus myöntää Suomessa vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 13 §:ssä tarkoitetun henkivakuutusluokan 1 mukaisia vakuutuksia.

16 §. Tapaturmaturvaa koskevan asian käsittely. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus tapaturmavakuutuslain 29 ja 31 §:ään. Lain 29 §:ssä on säännökset vakuutusyhtiöistä, joilla on oikeus myöntää tapaturmavakuutuksia, ja 31 §:ssä on säännökset vakuutuksen myöntämispakosta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädetään siitä, mikä vakuutusyhtiö voi myöntää vakuutuksen ehdotetun lain mukaista tapaturmaturvaa varten. Sen voisi myöntää vakuutusyhtiö, jolla on oikeus myöntää Suomessa vakuutusyhtiölain ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain perusteella vakuutusluokista annetun lain 2 §:ssä tarkoitetun vahinkovakuutusluokan 1 mukaisia vakuutuksia.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi lisäksi uusi 4 momentti, jossa säädetään tapaturmavakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden oikeudesta saada Tapaturmavakuutuslaitosten Liitolta vakuutuksen myöntämistä ja vakuutusmaksun suuruuden arviointia varten lajikohtaisesti tietoja vakuutetuista urheilijoista, vahinkojen lukumääristä ja maksetuista korvauksista. Nämä tiedot perustuvat niihin tietoihin, jotka tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt ovat velvollisia vuosittain antamaan liitolle ehdotetun 18 §:n nojalla.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveysvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muutoin hallituksen esityksen mukaisena paitsi 11, 14 ja 16 § muutettuina seuraavasti:

Valiokunnan muutosehdotukset

11 §

Vuosityöansio

Edellä 1 §:ssä tarkoitetun urheilijan vuosityöansiona pidetään tapaturman sattuessaa voimassa olleessa sopimuksessa sovittua palkkaa vuodelta tai pelikaudelta, jona tapaturma sattui. Vuosityöansioon lasketaan mukaan lisäksi palkka, jonka urheilija sai samalta vuodelta tai pelikaudelta mainittua sopimusta edeltäneen sopimuksen perusteella. Vuosityöansion määrä voi olla kuitenkin enintään 100 000 euroa.

(2 mom. kuten HE)

14 §

Vanhuudenturva

Vanhuudenturva käsittää vanhuuseläkkeen, jota maksetaan siitä päivästä alkaen, jolloin urheilija täyttää 65 vuotta. Vanhuudenturva järjestetään vakuutuksella, jonka voi myöntää vakuutusyhtiö, jolla on vakuutusyhtiölain (521/2008) ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) mukaan oikeus myöntää Suomessa vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 13 §:ssä tarkoitetun henkivakuutusluokan 1 mukaisia vakuutuksia. Vakuutusta varten vakuuttamisvelvollisen on suoritettava vakuutusmaksuna 4,5 prosenttia tämän lain 1 §:ssä tarkoitetusta palkasta tai 15 §:ssä tarkoitetusta tulosta.

(2 mom. kuten HE)

16 §

Tapaturmaturvan järjestäminen ja asian käsittely

Jollei tässä laissa toisin säädetä tämän lain mukaisen tapaturmaturvan osalta työnantajan oikeudesta sairausajan palkkaa vastaavaan eläkkeeseen, tämän lain mukaisen vakuutuksen myöntämisestä, vakuutuksen raukeamisesta, vakuutuksen siirtymisestä vakuutuksenottajan konkurssissa, vakuutusehtojen tiedoksi antami-

sesta, *vakuutuksenantajan vastuun alkamisesta*, vakuutusmaksua varten tarvittavien tietojen toimittamisesta, vakuutusmaksun korottamisesta ja vanhenemisesta, vakuutuksen lakkaamisesta vakuutusyhtiön konkurssissa, korvauksen korottamisesta viivästymisen johdosta, takaisinsaannista, tämän lain mukaisten etujen vähentämisestä, korvauksen siirtämisestä ja ulosmittauksesta, oikeudesta tietojen saantiin, oikeudesta ja velvollisuudesta tietojen luovutukseen, tietojen sallassapidosta sekä teknisestä käyttöyhteydestä, noudatetaan, mitä tapaturmavakuutuslain 26 (*poist.*) §:ssä, 32 §:n 5 ja 6 momentissa, 32 a, 33, 37, 38, 38 a, 60 a, 61, 61 a, 62, 63, 64 a—64 f ja 64 h—64 i §:ssä säädetään. Lisäksi tapaturmakorvauksen hakemisesta, asian käsittelystä, korvauksen maksamisesta ja määräämisestä sekä päätöksen antamisesta on voimassa, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä tapaturmavakuutus-

lain 4 luvussa säädetään sen 43 §:ää lukuun ottamatta.

(2 mom. kuten HE)

Tämän lain mukainen tapaturmaturva järjestetään vakuutuksella, jonka voi myöntää vakuutusyhtiö, jolla on vakuutusyhtiölain ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain mukaan oikeus myöntää Suomessa vakuutusluokista annetun lain 2 §:ssä tarkoitetun vahinkovakuutusluokan 1 mukaisia vakuutuksia. (Uusi)

Vakuutusyhtiöllä on oikeus saada tämän lain mukaisen tapaturmavakuutuksen myöntämistä ja vakuutusmaksun suuruuden arviointia varten Tapaturmavakuutuslaitosten Liitolta liiton vakuutusyhtiöltä 18 §:n 2 momentin perusteella saamat lajikohtaiset tiedot tämän lain mukaan vakuutetuista urheilijoista, vahinkojen lukumääristä ja maksetuista korvauksista edeltävien kolmen vuoden tai pelikauden ajalta. (Uusi)

Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 2009

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Juha Rehula /kesk
vpj. Sirpa Asko-Seljavaara /kok
jäs. Risto Autio /kesk
Maria Guzenina-Richardson /sd
Arja Karhuvaara /kok
Marjaana Koskinen /sd
Jukka Mäkelä /kok

Håkan Nordman /r
Päivi Räsänen /kd
Paula Sihto /kesk
Satu Taiveaho /sd
Lenita Toivakka /kok
Erkki Virtanen /vas
vjäs. Merja Kuusisto /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.